Атомник України

№24 (654) 13 червня 2013 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

АТОМПРОФСПІЛКА БАГАТОГАЛУЗЕВА: 16 ЧЕРВНЯ — ДЕНЬ МЕДИЧНОГО ПРАЦІВНИКА. ЗІ СВЯТОМ, ДОРОГІ НАШІ ОХОРОНЦІ ЗДОРОВ'Я!

СМСЧ-16, МОБІЛІЗОВАНА ЧОРНОБИЛЕМ,

зберегла себе і кадровий потенціал — рятувальників здоров'я і життя працівників

Атомні медики — представники трудового колективу СМСЧ-16 (у першому ряду, знизу, четвертий праворуч — начальник державного медзакладу Костянтин Іванович КОРОБКА)

Розмова з начальником СМСЧ-16 Костянтином Івановичем Коробкою і головою первинної профспілкової організації, лор-лікарем Володимиром Григоровичем Соколом відбулася напередодні Дня медичного працівника. І почалася вона з урочистих інтонацій.

— Як готуєтеся, Костянтине Івановичу, до професійного свята медичної братії зони відчуження?

— Ми подали подання на грамоти, подяки до Мінохорони здоров'я України про відзначення групи наших працівників. З Володимиром Григоровичем ще від свого імені, Чорнобильської об'єднаної організації профспілки вручимо людям також грамоти і матеріальні заохочення. Одне слово, готуємося. Думаю, спільно з профкомом, щоб якийсь маленький розважальний конкурс зробити між вахтами, з приводу Дня медпрацівника. У нас були і є традиційні конкурси на кращого спеціаліста, а в цьому році, можливо, доцільно зробити такі веселіші змагання. Бо це все-таки професійне свято. І воно цього року майже збігається з днем перевахтовки, 17 числа, всі працівники будуть на місці, окрім відпускників. Тобто колектив буде задіяний весь. Але не хотілося б у цей день комусь ставити оцінки, когось виділяти…

— Скільки сьогодні в СМСЧ працівників?

— 109 осіб. Раніше, у перші післяаварійні роки, тут доволі багато було людей, вони закріплювалися за підприємствами, де проводили обстеження, у тому числі аналіз крові брали у працівників двічі чи тричі на день. Я нещодавно «піднімав» ці накази, то медбригади, які створювалися профільно там, налічували десь 50 людей повахтово.

Довідково: *Спеціалізована медико-санітарна частина № 16 Мінохорони здоров'я України є правонаступником медсанчастини №126 МОЗ колишнього Союзу і обслуговує працівників зони відчуження, а також населення, що несанкціоновано мешкає на цій забрудненій території, з квітня 1986 року і донині.*

Працює СМСЧ-16 за вахтовим методом, з 9.00 до 20.00, без вихідних. Прийом пацієнтів ведеться за фактом звернення, безвідмовно.

Стаціонарного відділення СМСЧ не має. В екстрених випадках госпіталізація проводиться в Іванківську центральну районну лікарню або профільні лікувальні установи м. Київ і Київської області.

Відповідно до комплексної програми робіт із ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС СМСЧ проводить: обов'язкові щорічні медичні огляди працюючих у зоні відчуження; диспансерне спостереження і протирецидивне лікування; надання медичної допомоги при невідкладних станах і у разі виникнення надзвичайних ситуацій; лікувально-реабілітаційні заходи працюючих у зоні відчуження; контроль за своєчасним виведенням працюючих за медичними показаннями із зони радіоактивного забруднення; профілактичні заходи щодо попередження інфекційних захворювань; експертизу працездатності осіб із загальними і фаховими захворюваннями тощо.

— А коли Ви почали тут працювати?

— У грудні 1988 року був сюди прикомандирований, і відтоді у СМСЧ приступив до постійної роботи лікарем-рефлексотерапевтом. Тоді була тут досить широка програма з реабілітації працюючих у зоні відчуження. На посаді начальника СМСЧ-16 з 23 серпня 2012 року працюю.

— А які, на Ваш погляд, особливості роботи СМСЧ-16 порівняно з Вашими колегами зі споріднених медсанчастин «чистих» атомних містечок?

— Наша спеціалізована медчастина підпорядкована безпосередньо Мінохорони здоров'я України, де є управлінський сектор, який керує такими держзакладами в усій державі, включаючи і тих, що не є «атомними», але також розташованих у зонах зі шкідливими умовами виробництва, відповідними екологічними факторами. Ми невеличка організація охорони здоров'я і не так багато людей обслуговуємо, але працюємо за вахтовим методом, що не практикує жодна СМСЧ. Далі, ми працюємо в особливій радіаційній зоні, про яку знає весь світ. Тому ми постійно змобілізовані і маємо тримати відповідну професійну марку. А так проблеми є, як у всієї системи охорони здоров'я держави. Єдине, повторю, що ми обслуговуємо працюючих у зоні відчуження, включаючи і самопоселенців близько 160 осіб. І, звичайно, наше основне завдання — запобігти втраті здоров'я вахтовиків. У зоні відчуження немає, до слова, дітей, цього особливого прошарку турботи.

(Закінчення на 2-й стор.)

Володимир Григорович СОКОЛ працює у СМСЧ з лютого 2004 року лор-лікарем, а з 2005-го є головою первинної профорганізації. Усі працівники медзакладу, включаючи його начальника, є членами Атомпрофспілки.

Наш колдоговір, зазначає профспілковий керівник, як правило, виконується і в плані охорони праці, соціального захисту працівників, забезпечення спецодягом — робочими халатами і костюмами включно, навіть зважаємо у цьому разі на індивідуальні побажання медиків, їх вибір конкретної моделі. Верхній камуфляжний спецодяг, залежно від сезону, також видаємо людям регулярно.

Років зо два тому СМСЧ загрожувало розформування з передачею функцій меддопомоги Іванківській райлікарні. Але завдяки підтримці ЦК Атомпрофспілки, особливо допомозі її Представника у Чорнобильській об'єднаній організації Миколи Васильовича Тетеріна, ми зуміли переконати наших міністерських керівників у недоцільності такої реорганізації, що, наприклад, для санепідстанції у зоні відчуження вона стала початком її повної ліквідації. Зараз тут є тільки один представник від СЕС м. Іванків.

Зарплата працівникам у нас виплачується, як кажуть, день у день. Є затримки так званих трансфертів по лінії Мінсоцполітики України і з виплати добових за вахтовий метод роботи. Цю надбавку ми отримуємо за рахунок, так би мовити, господарської діяльності. Укладаємо з цією метою відповідну угоду з Держагентством України з управління зоною відчуження про надання платних медичних послуг, зокрема і щодо проведення медоглядів працівників місцевих підприємств та організацій.

Як СМСЧ нам треба було б «пробити» у міністерстві пропозицію, щоб оці добові профільне відомство включало нам у фонд оплати праці, що також фінансово проблематично і з їхнього боку.

Пораджу також як фахівець з великим стажем, щоб іще з дитинства, коли, як кажуть, закладається здоров'я людини, привчалися відвідувати регулярно лікарів. Адже профілактика, передусім. І запобігти захворюванню набагато легше, ніж потім його лікувати.

Користуючись нагодою, хочу також поздоровити своїх колег-односпілчан з Днем медичного працівника. Бажаю їм особистого здоров'я, щастя, залишатися вірними своїй обраній професії, а профактивістам — принциповості і терпіння у вирішенні соціальних питань.

ФЛЯГІНА Валентина Никифорівна, лікар-офтальмолог:

— Я з 19 років розпочала свою діяльність фельдшером, у 1962 році закінчила Пермський медінститут, після цього моя робота уже як лікаря-окуліста була пов'язана з атомними станціями — Білоярською, Курською і вісім років, з 1978 року, з доаварійною Чорнобильською АЕС. І без перерви у цій же СМСЧ працюю після 26 квітня 1986 року.

Жодних секретів щодо мого професійного довголіття немає — я просто дуже люблю свій фах офтальмолога, причому мріяла про це в юні роки. А так для збереження здоров'я якихось особливих зусиль не докладала, звичайною фіззарядкою займалася ще у молодості, ніколи не курила й більше 50 г спиртного, за оказії, не вживала.

— Що потрібно робити для профілактики зору?

У наш час — неухильно виконувати правила праці за комп'ютером, але з віком все одно зір слабшає, десь після 40 років.

З нагоди 80-річчя від дня народження, 26 квітня, Валентина Никифорівна удостоєна Почесної грамоти профільного міністерства, з теплотою у голосі додає голова профкому, що супроводжував кореспондента газети по СМСЧ.

СПОРТИВНІ ТАЛАНТИ АТОМНИХ МІСТ: ПРОФСПІЛКОВА ПІДТРИМКА

Алина Кумейко и Раиса Топоркова — чемпионки Европы!

Победительницами вернулись с чемпионата Европы энергодарские тяжелоатлетки Раиса Топоркова и Алина Кумейко. Алина стала чемпионкой Европы среди юниоров и серебряным призером среди женщин. Раиса завоевала серебряную медаль среди женщин в весовой категории до 45 килограмм. Тренирует спортсменок Заслуженный тренер Украины Сергей Кумейко.

Чтобы защищать честь страны на столь высоком уровне, нужно пройти длительный путь отборочных соревнований и провести много часов в тренировочном зале. Спортивные победы даются ценой упорного ежедневного труда.

Для 15-летней Алины Кумейко это были первые соревнования европейского уровня, поэтому волнение, конечно же, присутствовало. Но рядом был тренер и отец Сергей Кумейко, который помог ей справиться с переживаниями и достичь своей мечты.

— Не скрою, выступать было тяжело, судейство — очень строгое, — говорит Алина. Однако этот чемпионат Европы мне запомнится тем, что свершилась моя детская мечта — сотни людей из разных стран встали, когда звучал гимн Украины в мою честь.

Такие мечты достойны огромного уважения, подчеркнул председатель профкома Запорожской АЭС Николай Захаров и поблагодарил Сергея Кумейко за воспитание спортсменов в духе патриотизма, за то, что сумел показать детям с ограниченными физическими возможностями и перспективы, в том числе и мир.

(Окончание на 4-й стр.)

АТОМПРОФСПІЛКА БАГАТОГАЛУЗЕВА: 16 ЧЕРВНЯ — ДЕНЬ МЕДИЧНОГО ПРАЦІВНИКА. ЗІ СВЯТОМ, ДОРОГІ НАШІ ОХОРОНЦІ ЗДОРОВ'Я!

СМСЧ-16, МОБІЛІЗОВАНА ЧОРНОБИЛЕМ,

зберегла себе і кадровий потенціал — рятувальників здоров'я і життя працівників

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

— Стосовно рівня зарплати, які тут відмінності?

— Розумієте, у всіх медиків вона невисока, залежна від бюджетних призначень. У нас деякі специфічні надбавки є, тому немає та-

ПОТАПЕНКО Тетяна Дмитрівна, медична сестра лор-кабінету:
— У СМСЧ працюю з 1977 року, прип'ятчанка.
Зі слів лор-лікаря, голови профкому Володимира Сокола, «вона дуже активна учасниця художньої самодіяльності, напрочуд гарно співає, тому й називають її «золотий голос» зони відчуження і рідного медичного колективу. Вона завжди підключається до реалізації різних профспілкових ідей у культурно-масовій роботі, оформленні тематичних профстендів»

номії фонду заробітної плати. Додам також, що у 2013 році Мінохорони здоров'я якраз підтримало нас у плані виплати і доставки пільгових пенсій. Ви знаєте, що Чорнобильська об'єднана організація профспілки зараз лобіює це питання у Міністерстві соціальної політики України, щоб, гадаю, взагалі закрити його для зони відчуження як такої, де задіяна велика кількість пільгових пенсіонерів, мабуть, найбільша в Україні. Сподіваємося, що Атомпрофспілка цю проблему невдовзі розв'яже. Принагідно додам, каже Володимир Сокол, що у цьому році в СМСЧ уже провели відповідну атестацію робочих місць, яка має зняти психологічний дискомфорт у наших працівників при оформленні пільгових пенсійних документів.

А так, в принципі, переконали економічні відділи міністерства у тому, що потрібно якось матеріально виділяти роботу «чорнобильської» СМСЧ. Хоча, зрозуміло, що фінансування зони відчуження державою майже залишається на рівні минулого року, це вже аксіома.

— Ви маєте право, з дозволу уряду, проводити медичні огляди працівників на платній основі, отже, щось заробляєте?

— Завдяки цьому ми певні кошти отримуємо.

— Допомагає Вам чимось сьогодні Держагентство з управління зоною відчуження?

— У нас є договір із

МАМАЙ Наталія Михайлівна, оператор кабінету СВЛ (спектр випромінювання людини, зокрема, цезію, що потрапляє в організм з водою або їжею) показує свої творчі доробки, захоплення, що притаманні всім співробітницям СМСЧ

кого відпливу кадрів, як на «великій землі», у пошуку кращого заробітку. Все-таки тут платять дещо більше. Крім того, у нас відпустка, залежно від трудового стажу, категорії учасника ЛНА на ЧАЕС надається від 44 днів до 56-ти. Зараз ми у колективному договорі, згідно з урядовою постановою № 1990, маємо можливість додати до відпустки максимально — ще до 7 днів.

— А є якийсь доважок для оздоровлення людини-відпускника?

— З минулого року виділяється матеріальна допомога до відпустки як обов'язкова, згідно з розпорядженням уряду, а досі вона виплачувалася лише з еко-

ДАЗВ України на медичні огляди працівників підприємств, підпорядкованих Держагентству. Але ми обслуговуємо всіх працівників, задіяних у зоні відчуження, так би мовити, підрядників також. Медичні огляди для них у нас, порівняно з «великою землею», недорогі. Ми й тендер виграємо, зважаючи на це.

Відверто скажу, за ці дев'ять місяців мого перебування на посаді начальника СМСЧ, ми поки що особливо не зверталися до Держагентства, бо розуміли, що там зараз також фінансово досить складна ситуація. Але десь років зо п'ять тому Адміністрація зони відчуження придбала СМСЧ авто-

мобіль швидкої допомоги, сьогодні, завдяки ДП «Чорнобильський спецкомбінат», утримується приміщення медзакладу, виконуються за нашими зверненнями необхідні ремонтні роботи, нещодавно у зв'язку з цим було полагоджено дах, що раптово почав протікати.

— А працівники Чорнобильської АЕС, де вони проходять нині медогляди?

— У місті Славутичі, у СМСЧ-5. Це, так би мовити, свої люди, вони там працюють, живуть і обслуговуються місцевою медсанчастиною.

— Структура СМСЧ-16 на сьогодні яка?

— Є наш здоровпункт на Чорнобильській АЕС, 16 осіб за штатом. Вони проводять передзмінні огляди, надають допомогу у якихось випадках, пов'язаних з виробництвом. Атомна станція забезпечує повністю медпункт усім необхідним, навіть зарплата іде цим працівникам від ЧАЕС. Зі свого боку ми забезпечуємо ЧАЕС медпрацівниками і відповідне керівництво ними.

Взагалі фігурує у нас така структура: адміністрація, поліклініки першої і другої вахти, відділення швидкої допомоги, також по вахтах працює. Є ще лабораторія і здоровпункт, допоміжна невідкладна допомога, кімната інтенсивної терапії, фізіотерапевтичні відділення, процедурний кабінет. Лікарі на своїх робочих місцях надають кваліфіковану меддопо-

ПОПОВА Лідія Тимофіївна, акушерка, член профкому СМСЧ:
— Прип'ятчанка, разом із медчастиною міста, після аварії, перебазувалася у Чорнобиль. Ось такий стаж тут маю. А з профспілкового боку — беззмінно, багато років, супроводжую всі заїзди дітей на період оздоровлення у дитячий табір «Фрегат», що у Херсоні, й інші доручення профкому завжди беру «під козирок»

могу і десь на 80% людина, отримавши її, не втрачає працездатність. Вважаю, що досить непогано ми у цьому плані працюємо, особливо, якщо взяти захворювання опорно-рухового апарату, той же радикуліт чи там остеохондроз з больовим синдромом, то маємо гарні результати. Десь у середньому три дні хвороби у нас припадає на лікарняний по радикуліту, коли, наприклад, за межами зони відчуження такий показник з тимчасової втрати працездатності становить 14 днів.

— З якими питаннями щодо стану здоров'я найчастіше звертаються до медсанчастини вахтовики?

— Насамперед, це серцево-судинні захворювання, щитовидна залоза. Чесно кажучи, може, треба буде, справді, проаналізувати, як по Україні себе «веде» щитовидна і, власне, у зоні відчуження. Доцільно це питання порушити на медраді у мі-

ВДОВИЧЕНКО Володимир Григорович, лікар-дерматолог і гінеколог:
— Майже двадцять років тут працюю. Чи відчуваю роботу профспілки? Скажу, що будь-які проблеми, котрі є у колективі, «проходять» через профком, який паралельно з адміністрацією їх розв'язує. Ще такий штрих. У нас не скорочуються за останній період робочі місця, відсутні невмотивовані переведення людей на іншу посаду, зміни у графіку чергування, тут також потрібний «дозвіл» профкому. Через нього «йдуть» матеріальна допомога за складних сімейних обставин, важкого захворювання, організація і відзначення у колективі державних і календарних дат та свят, трудових ювілеїв...
На ваше запитання, як тримати себе «у формі», є одна відповідь, універсальна, на всі випадки — вести здоровий спосіб життя. За визначенням ВООЗ, — це стан повної фізичної, психічної і соціальної рівноваги. Якщо окремі із цих компонентів «страждають», то годі говорити, що людина чудово почувається. За великим рахунком, з огляду на власний досвід, зафіксоване у державі зростання онкології можливо пов'язати з Чорнобилем, але наслідки аварії як причина тут не передують. В усіх напрямах стосовно здоров'я людей є «пробіли» в організації медичного життя держави, безвідповідальність чиновників, що почасти «списують» свою недбалість за рахунок Чорнобиля. Стан медицини — це обличчя країни.

ністерстві і вивчити. Може, у людей, які довго тут працюють, є якісь відхилення.

Справа в тому, приєднується знову до розмови голова профкому, що такий аналіз нам з кожним днем робити дедалі складніше. Чому? По-перше, наказом міністерства скасовано звіт з тимчасової втрати працездатності. І коли досі люди приходили до нас, вони зобов'язані були надати лікарняний листок, де зазначався діагноз або шифр цього захворювання. А тепер, згідно з законом про захист персональних даних, люди приходять з «чистим» фактично лікарняним листком, там такі дані відсутні і людину навіть не маємо права запитати з приводу чого вона хворіла. На цій підставі неможливо навіть провести якийсь конкретний аналіз.

Так, цей закон, стверджує далі Костянтин Коробка, дещо звужує наші можливості з тим, щоб зробити конкретні меданалізи, але з часом, думаю, все-таки якісь зміни, доповнення з приводу цього у закон будуть внесені. Адже нам важливо знати і у разі смертності людини про причину летального випадку, і надалі вдатися до превентивних дій, щоб запобігти або зменшити такий сумний розвиток подій. Отже, проблемка є. Як нас попередили, люди вже знають про цей закон, розумієте, і будь-який випадок у разі розголошення даних про захворювання оскаржується ними у суді, навіть у Європейському.

— Як адміністратор Ви здійснюєте відрахування 0,3% фонду оплати праці, передбачені законом, профкому бюджетного закладу?

— Це складне питання. Ми не відраховуємо, скажемо так, нам «забороняє» це робити наш наявний «куций» держбюджет. А за рахунок господарської діяльності, що дозволено, то скажу, що на такій невеличкій обмеженій території і з невеликою кількістю працівників це нереально, щоб мати якийсь вагомий дохід.

Безумовно, ми допомагаємо, підкреслю, як соцпартнери один одному. У мене за штатом заступника немає, то вже Володимир Григорович як голова профкому організаційні питання вирішує, зокрема і зараз щодо підготовки нашого професійного свята — Дня медпрацівника. Нормально ми співпрацюємо, і на сьогодні конфліктів у нас не було «поки що», додає Володимир Сокол (обидва візаві усміхнулися. — **Прим. кор.**).

Готуємо тепер до укладання новий колективний договір, може, тут доведеться подискутувати, як правильніше, за законом, це зробити. Бо, розумієте, гроші можна так «прописати» у цьому важливому документі і їх «роздати», що й юрист підпише. Але ні він, навіть голова профкому, за це не відповідають — тільки керівник закладу і головний бухгалтер.

До речі, ми у новий колдоговір внесли пункт про надання додаткових відпусток медпрацівникам, що вже урегульовано законодавчо. «Відповідно до закону про колдоговори й угоди, ми маємо ширші можливості, наприклад, закладати якісь додаткові пільги тощо, зазначає голова профкому. Водночас, у Костянтина Івановича є акт перевірки головного контрольно-ревізійного управління закладів охорони здоров'я, де чітко вказано, якщо ми додаткові пільги передбачаємо, то має бути посилання на конкретну статтю закону. Наприклад, якщо ми надаємо працівнику один день із збереженням заробітної плати, коли він їде на чергову атестацію. Це ніби наше право, але у КЗпП такого не передбачено. І коли ревізори перевірили колдоговір, вони зробили відповідні висновки і нарахування як за нецільове використання державних коштів. Отже, все, що стосується коштів,

ЯЦЕНКО Наталія Павлівна, лікар -стомотолог:
— У Прип'яті ще прийшла на роботу в СМСЧ, у 1974 році. Відразу ж мені доручили організувати допомогу дитячій стоматології. У місті було чотири школи, багато дитсадочків.
У день аварії на ЧАЕС якраз була на чергуванні, розносила з колегами йод жителям міста.
Свого часу, ще до чорнобильських подій, була головою профкому СМСЧ, і мені добре зрозумілі такі громадські обов'язки. Нашому голові первинної профорганізації завжди доводитися вирішувати якісь питання, бува, і досить непрості, коли виникли у нас заморочки з банком «Україна» з виплати боргу СМСЧ. Саме завдяки Во-лодимиру Григоровичу медзакладу гроші повернули. Скажу так, до голови профкому приходять наші працівники як до рідної людини і не було жодного разу, щоб він просто відмахнувся на їхні звернення, і завжди в межах можливого допомагає або зарадить добром словом чи щирою усмішкою.
— Дайте фахову пораду, щоб зберегти свої зуби?
— Дітей потрібно навчати змалечку, з року вже, чистити зуби щіточкою, можна й без пасти, і робити це краще ввечері. Не частуйте дітвору клейким печивом, льодяниками, що з есенцією. Обов'язково треба дітям вживати тверду їжу, моркву, яблука тощо. Сир як кальцієвмісний продукт має бути постійно у раціоні у дітей і дорослих, і вживати його потрібно на ніч. Тому що кальцій засвоюється десь з 24 години до другої ночі. Важливо регулярно, з гігієнічною санаційною метою, відвідувати зубного лікаря.

дуже спірне питання. Ніби ми й можемо надати якісь пільги, додаткові фінансові виплати, але постає питання, за рахунок чого, бо про бюджетні кошти тут не може бути й мови. А за рахунок коштів, зароблених від господарської діяльності, то таких у нас фактично немає.

— Що Ви порадите суто практичне, Костянтине Івановичу, як лікар людям, щоб подовше зберегти своє здоров'я?

— Щось нового тут не придумаєш — треба вести здоровий спосіб життя, найперше. Уникати куріння, не зловживати алкоголем. Зараз, на мій погляд, стрімко загрожує людям в Україні зайва вага тіла, що спричинює гіпертонію та інші захворювання. Безумовно, хто працює у зоні відчуження, бажано утримуватися від місцевих ягід, дичини, грибів, риби.

Напередодні Дня медичного працівника хочу побажати своїм соратникам, насамперед, здоров'я, наснаги у роботі, сімейного благополуччя, щоб ми через рік зустріли своє професійне свято у тому ж складі, і щоб було краще, ніж сьогодні.

Фоторепортаж Миколи ВАРЧИНОГО

Профком СМСЧ тримає постійний зв'язок, проводить зустрічі з колишніми медиками-ліквідаторами, пам'ятає про спочилих колег, імена яких викарбовуються на Стелі пам'яті у м. Чорнобиль

СМСЧ обслуговує працівників зони відчуження безплатно

ОЗДОРОВЧІ ЗАХОДИ: ПРОФСПІЛКОВА ТУРБОТА

ПРАЗДНИК НА БЕРЕГУ ИНГУЛЬЦА

Традиционно летом мы стараемся хоть на неделку вырваться к морю и готовы жертвовать комфортом (хорошие условия стоят недешево) ради отдыха на морском побережье. А ведь рядом, в 20-ти километрах от Желтых Вод на берегу реки Ингулец расположились базы отдыха, среди них и «Чайка» гидрометаллургического завода ГП «ВостГОК», которая без преувеличения может составить конкуренцию своим морским «коллегам».

В этом году «Чайка» отмечает свое 45-летие.

Как все начиналось

На берегу реки Ингулец заводчане первыми построили свою базу. В апреле 1967 года группа в составе Семченко В.Ф., директора ЦФУ, Хапугина Н.Н., начальника ТЭЦ, Гонсаря В.С., председателя профкома, Волкова В.А., начальника КБ, в поисках места для базы отдыха исследовала левый берег р. Ингулец от Искровской плотины до с. Богдановка. Выбор свой остановили на территории у залива. Здесь в нору суслика и был забит первый колышек (позже на этом месте установили флагшток). Долго думали над названием. Но вопрос решился сам собой. Как-то отдыхая в тени, рабочие заметили, что на колышек села чайка, потому и назвали базу в честь этой красивой птицы.

Весной 1968 года начались работы по благоустройству и оборудованию территории. А уже 12 июня 1968 года состоялось открытие объекта. Это были: одна деревянная будка, настил у залива, временное электропитание, проведенное по дну реки, и деревянная лодка. Шло время, база расстраивалась, благоустраивалась территория.

Настоящий курортный уголок

Сегодня база отдыха «Чайка» занимает территорию до 1 га земли со всей необходимой инфраструктурой: 3 санузла, 4 душевые кабинки, сауна, скважина с питьевой водой. Для отдыхающих построено 22 домика, в которых одновременно могут расположиться 112 человек. Домики укомплектованы холодильниками, новыми кроватями, постельным бельем. Во многих есть и телевизор. На повестке дня — установка кондиционера. В течение оздоровительного сезона на базе круглосуточно работает медпункт, во время работы пляжа несут вахту спасатели.

На территории «Чайки» в летнее время ежедневно работает буфет с широким ассортиментом продуктов и напитков. Дважды в неделю работники буфета принимают от отдыхающих заказы на различные замороженные полуфабрикаты, которые производит столовая ГМЗ. О буфете базы отдыхающие рассказывают интересные истории. Как-то после веселого дня компания друзей спать легла поздно. Утром хозяйка одной из семей подает к столу вареники. Муж не нарадуется, какая она молодец, встала раньше всех, налепила такой вкуснятины. И лишь спустя время раскрылась тайна этой смекалистой женщины. Она просто купила замороженные вареники в буфете, и ей оставалось только сварить их и с важным видом подать к столу.

Добро пожаловать на «Чайку»

1 июня база отдыха «Чайка» гостеприимно распахнула свои двери для отдыхающих. Здесь разбиты современные клумбы, окрашены все конструкции, наведен порядок на территории. В нынешнем году отдыхающие будут приятно удивлены, увидев возле центральной аллеи фонтан с водяными лилиями. Строительство этой зоны отдыха приурочили к юбилейной дате — 45-летию.

База сегодня

По словам заместителя директора ГМЗ Николая Коломойца, все, кто отдыхает на базе, остаются довольны. Но, тем не менее, ежегодно перед профсоюзной конференцией Николай Николаевич проводит опрос среди работников участков по вопросам усовершенствования базы. Поступают интересные предложения, многие из которых воплощаются в жизнь. Например, идея открытия буфета принадлежит женщинам — работницам ГМЗ. «Ежегодно мы стараемся улучшить условия проживания на базе, — рассказывает Н.Коломоец, — хотим, чтобы людям было комфортно. В этом году поменяли холодильники на новые, поставили деревянные кровати с хорошими матрасами, в нескольких домиках установили кондиционеры. Планы у нас большие, но финансирование ограничено. На обустройство базы идут те взносы, которые платят отдыхающие за путевку, а это около 40 тыс. грн. Стоимость проживания в сутки для работников ГМЗ за одного человека составляет от 5 до 10 грн. в зависимости от комфорта. В общем содержание базы обходится более 300 тысяч в год. Расходы, конечно, большие, но здоровье наших работников дороже. За летний период здесь оздоравливаются около 1400 человек. Это хороший показатель. Ведь не все в силу различных причин могут отдохнуть на море, а сюда всегда можно приехать, встретиться с друзьями. Тут и свадьбы отмечают, и юбилеи. Замечательное место. Так что добро пожаловать на «Чайку».

Строительство базы отдыха «Чайка»

Подготовила Татьяна КОРСУНОВСКАЯ, фото автора и из архива ГМЗ

ІННОВАЦІЇ АТОМНОГО МІСТА

НОВИЙ ПРОЕКТ СТАРТУВАВ У СЛАВУТИЧІ

31 травня у Славутичі була закладена перша цеглина в будівництво блочно-модульної котельної на альтернативних видах палива. Це не лише реальний крок у здійсненні мрії про якісне та доступне тепло, про гідне життя для багатьох славутичан та енергетичну незалежність України, а й робота над далекоглядною метою — збереження газу для наступних поколінь.

Реалізація цього проекту стала можлива багато в чому завдяки підтримці голови Київської обласної державної адміністрації — Анатолія Присяжнюка та Міністерства палива та енергетики України.

Привітати славутичан та всіх, хто має відношення до цього проекту, завітав заступник глави Київської області Володимир Максименко.

Не випадково для імплементації такого проекту був вибраний Славутич. Адже це молоде місто постійно є осередком альтернативних підходів до будь-яких видів діяльності і щоразу сміливо йде на експерименти, що зрештою завершуються успіхом. Утілює цей проект товариство з обмеженою відповідальністю «Зелена енергія Т» на чолі з генеральним директором компанії Олегом Муравйовим. На цій значущій події був присутній радник у справах торгово-економічних питань посольства Білорусі в Україні Юрій Рабко. Він відзначив глибокі економічні зв'язки з нашою країною і співпрацю з реалізації цього проекту, спрямованого на економію енергії.

У рекордні строки, вже через 5 місяців, буде збудована котельня, яка із залученням новітніх технологій абсолютно автоматизовано регенеруватиме тепло, спалюючи торф та деревну тріску. Котельня матиме потужність 10,5 МВт і стане унікальним технологічним об'єктом, робота якого дозволить скоротити споживання дорогого закордонного газу і допоможе зберегти безцінні природні ресурси для майбутніх поколінь.

Міський голова Славутича Володимир Удовиченко подякував усім, хто допомагає в реалізації цього унікального проекту. Він зазначив, що місто розпочинає новий проект з поглядом у майбутнє, назвавши його «Поліська долина інновацій». Він висловив думку про те, що вона обов'язково стане подібною Силіконовій долині новітніх технологій, яка розбудована в США.

Саме для нащадків була закладена капсула зі словами: «...Прийміть наше послання, як символ нового етапу у благоустрої молодого і славного міста Славутич, як заклик до подальших дій. Уже зараз зроблено багато для кращого майбутнього, а задумано ще більше».

Людмила ЛЮБИВА

ВАЖЛИВО ЗНАТИ

Організація медичних оглядів працівників

Правильна організація проведення медоглядів працівників має надзвичайно важливе значення для збереження їхнього здоров'я та забезпечення високої працездатності, а також для раннього виявлення і запобігання виникненню профзахворювань.

Хто саме на підприємстві має займатися організацією проведення медоглядів працівників?

На жаль, нормативними актами з організації та проведення попередніх при працевлаштуванні та періодичних медоглядів працівників підприємств (постанови Кабінету Міністрів України №1238 від 06.11.1997; №1465 від 27.09.2000; № 559 від 23.05.2001; накази Міністерства охорони здоров'я України (МОЗ) №263/121 від 23.09.1994; №339 від 24.11. 1997; № 124/345 від 05.06. 2000; № 280 від 23.07.2002; № 246 від 21.05.2007) чітко не визначені посадові особи підприємства, установи або організації (далі — підприємства), які мають займатися організацією проведення періодичних медоглядів працівників.

Оскільки правильна організація проведення періодичних медоглядів працівників має надзвичайно важливе значення для збереження їхнього здоров'я та забезпечення високої працездатності, а також раннього виявлення і запобігання виникненню профзахворювань, це питання має бути врегульоване відповідним нормативним актом роботодавця (керівника суб'єкта підприємництва), який складається відповідно до вимог НПАОП 0.00—6.03—93 «Порядок опрацювання та затвердження власником нормативних актів про охорону праці, що діють на підприємстві».

Контроль за проходженням попередніх медоглядів працівниками при працевлаштуванні доцільно покласти на працівників відділу (служби) кадрів підприємства, установи або організації, які розглядають та аналізують дані необхідних документів майбутнього працівника. Саме відділу кадрів і доцільно контролювати також проходження періодичного медогляду працівниками відповідно до зазначених наказів МОЗ.

Щодо працівників, які працюють у важких і шкідливих умовах праці, осіб до 21 року та інших працівників певних категорій, які повинні проходити попередній і періодичний медогляди відповідно до вимог наказу МОЗ №246, слід зазначити таке:

а) згідно з п. 2.2 цього наказу перед проведенням періодичного медогляду у грудні за заявкою роботодавця складається акт визначення категорії працівників, які підлягають попередньому (періодичному) медогляду (додаток 1 до зазначеного наказу). Складання цього акта, як правило, покладається на керівника відділу (служби) охорони праці підприємства, який використовує при цьому матеріали штатного розпису підприємства та результати проведених на підприємстві атестацій робочих місць за умовами праці;

б) згідно з п. 2.3 зазначеного наказу роботодавець повинен протягом місяця після складання акта скласти список працівників, які підлягають періодичним медоглядам (далі — Список) — додаток 2 до наказу.

Як правило, цей Список (графи 1—8) складають працівники відділу (служби) кадрів, оскільки вони мають доступ до відповідної інформації, що міститься в облікових документах працівників.

Дев'яту та десяту графи Списку заповнюють працівники відділу (служби) охорони праці підприємства на підставі матеріалів (карт умов праці) проведених на підприємстві атестацій робочих місць за умовами праці.

Графи 11 і 12 Списку заповнюють працівники лікувально-профілактичного закладу, з яким укладено договір на проведення такого медогляду та які проводитимуть періодичний медогляд, згідно з даними дев'ятої та десятої граф Списку, а також вимог додатків 4 і 5 до п. 2.6. наказу МОЗ № 246. Заповнення цих граф має надзвичайно важливе значення, оскільки вони дають змогу роботодавцеві проконтролювати виконання програми періодичного медогляду, включаючи медогляд лікарями-спеціалістами, необхідні інструментальні та лабораторні дослідження.

Особливості участі представників різних відділів (служб) підприємства в організації проведення періодичних медоглядів зазначаються у розпорядчому документі роботодавця.

МОЛОДІ ПРОФСПІЛКОВІ ДОБРОТВОРЦІ

ДІТЯМ-СИРОТАМ — З ВЕЛИКИМ СЕРЦЕМ

Організація молоді первинної-профспілкової організації Рівненської атомної електростанції провела традиційну акцію «Подаруй дитині усмішку» з нагоди Дня захисту дітей. Акція пройшла на майдані Незалежності у Кузнецовську.

Акція «Подаруй дитині усмішку» для дітей сиріт і напівсиріт проводиться уже кілька років поспіль за підтримки профспілкового комітету РАЕС. Цьогоріч активісти організації молоді підготували солодкі подарунки для понад 30 дітей-напівсиріт працівників атомної електростанції віком до 12 років.

Також у рамках святкування Дня захисту дітей відбулися конкурс «Маленька міс», змагання з бігу на роликових ковзанах, конкурс малюнка на асфальті. Переможці та призери цих конкурсів також отримали солодкі сувеніри від організації молоді.

Окрім того, з нагоди свята організація молоді передала солодощі в реабілітаційний центр для дітей-інвалідів.

Наступного дня у Палаці культури ВП РАЕС пройшла вистава «Солом'яний бичок». На запрошення профкому Рівненської АЕС її привіз до міста атомників Рівненський академічний музично-драматичний театр. Вхід був вільний для всіх охочих.

Окрім акції «Подаруй дитині усмішку», організація молоді ППО ВП РАЕС організовує традиційні заходи до Дня Святого Миколая у дитячих установах, долучається до збору коштів на підтримку хворих малюків тощо.

Іванна КОВБ
Фото автора

ПОМОЩЬ ДЕТЯМ ОТ ВЕСЕЛЫХ И НАХОДЧИВЫХ МЕДИКОВ

В мае в Большом зале Дворца культуры комбината состоялся V конкурс КВН организации молодежи Восточной объединенной организации профсоюза. Призовой фонд команды «Шокотерапия» (СМСЧ-9) послужил во благо: было приобретено спортивное оборудование (гимнастический мат и мячи) для воспитанников групп с нарушением опорно-двигательного аппарата детского сада № 35 «Одуванчик».

Добрые дела — это хорошие поступки, которые люди совершают не ради славы, а от чистого сердца, для того чтобы окружающим стало лучше, комфортнее. Уважаемые участники команды! Ваш пример показателен и для других: внося свою лепту в благое дело, вы дарите не просто материальные ценности, а радость, хорошее настроение, заряд энергии, улыбку нашим детям. Ваш подарок стал очередным шагом на пути к укреплению здоровья детей и дальнейшему развитию их способностей.

Администрация ДУЗ №35 от имени всех родителей сердечно благодарит вас за оказанную помощь. Пусть добрые дела вернутся к вам сторицей. Желаем вашему коллективу крепкого здоровья, большого счастья, благополучия, успеха и удачи во всех делах!

Администрация ДУЗ №35

СПОРТИВНІ ТАЛАНТИ АТОМНИХ МІСТ: ПРОФСПІЛКОВА ПІДТРИМКА

Алина Кумейко и Раиса Топоркова — чемпионки Европы!

(Окончание. Начало на 1-й стр.)

Спортсмены-инвалиды являются настоящим примером для многих здоровых людей, как стать успешным и реализовать свой потенциал.

Серебро Раисы Топорковой равнозначно золоту, подчеркнул тренер и добавил, что выступление Раисы было чистым и красивым, она была на порядок выше польки, которой судьи отдали первое место. Раисе не засчитали два подхода, когда она подняла вес 95 и 96 кг — оставили за ней результат 92 кг. Польская спортсменка в первом подходе подняла 90 кг, во втором — 93 кг. Этот результат признали лучшим на чемпионате. С судьями, как известно, трудно спорить.

Раиса была немногословна на пресс-конференции, которую организовали в информационном центре Запорожской АЭС. За два дня до чемпионата Европы у нее умерла мама, девушка осталась круглой сиротой. Ей нужно было собрать все силы, чтобы справиться с переживаниями. Поэтому цена этого серебра действительно на вес золота!

Победа наших спортсменок на европейском чемпионате — значимый результат для Энергодара, для Украины. Об этом говорили все присутствовавшие на пресс-конференции — начальник УСП Алексей Трубенков, зам. председателя профкома Татьяна Арнаутова, заместитель городского головы Сергей Дятко. Алексей Трубенков напомнил, как зарождался этот вид спорта на Запорожской АЭС. Это был тернистый путь, но результаты стоили того. Напомним их.

В 2004 году воспитанники тренера Сергея Кумейко впервые приняли участие в чемпионате Украины. В 2005 году Наталья Ежова стала чемпионкой Европы, а Сергей Беликов занял первое место на Всемирных играх в Америке. В том же 2005 году на чемпионате Европы Андрей Беликов и Раиса Топоркова стали первыми среди юниоров, а Наталья Ежова — золотой медалисткой среди взрослых. В 2006 году на чемпионате мира Беликов и Топоркова завоевали первые места среди юниоров. В 2007 году на чемпионате Европы у Раисы — первое место среди юниоров и второе среди взрослых, у Андрея — первое среди юниоров.

В восемь лет начала выступать Алина Кумейко и стала показывать блестящие результаты: в 9 лет она подняла вес мастера спорта, в 11 — взяла вес мастера спорта международного класса. Но свои награды юная спортсменка получила только тогда, когда ей исполнилось 14 лет — именно с этого возраста можно официально выступать на чемпионатах Украины, а с 15-ти принимать участие в соревнованиях европейского уровня.

В 2009 и 2011 годах чемпионаты Европы не проводились, а нынешний, 2013-й, принес новые медали в копилку энергодарских пауэрлифтеров.

Оксана ЗАГУСТА

НАДЗВИЧАЙНА СИТУАЦІЯ

СПАСАТЕЛЬ РЕБЕНКА — РАБОТНИК ВостГОКа

Валерий Владимирович ДАВЫДОВ и место происшествия

Ранним майским утром четырехлетняя девочка, оставшаяся дома без взрослых, имела все шансы упасть с третьего этажа прямо на асфальт. Около семи часов утра случайные прохожие увидели такую картину: малышка схватилась одной рукой за перила балкона на третьем этаже (через которые перелезла) и еле удерживается на ножках, стоя на тонком карнизе над застекленным балконом второго этажа.

Думал, что на балконе кукла

В этот момент Валерий Владимирович Давыдов, заместитель главного инженера ГП «ВостГОК» по геотехнологиям, проживающий в соседнем доме, возвращался на своем автомобиле из гаража, так как должен был забрать супругу и поехать с ней на рынок. Когда он подъехал к одной из пятиэтажек по пер. Молодежный, жена попросила его выйти из машины и посмотреть на балкон третьего этажа.

— Сначала мне показалось, что там висит какая-то кукла, — рассказывает Валерий Давыдов. — Но потом стало ясно, что это ребенок. На улице к нам подошел мужчина, сказал, что уже минут десять пытается стучать в двери той квартиры, через балкон которой перелез ребенок, но ему никто не открывает. Оценив обстановку, я понял, что долго в таком положении девочка стоять не сможет и просто сорвется вниз, на асфальт. Стал осторожно подходить под балкон и разговаривать с девочкой, чтобы она не занервничала и не сделала резких движений. Что-то говорил ей о птичках, чтобы она на них смотрела... Действительно, было страшно. Когда я уже оказался под балконом, то прошло буквально 10 секунд, и девочка просто «солдатиком» полетела вниз. Я расставил руки и поймал ее в момент падения. И я, и она были в шоке. Осмотрел девчушку, нет ли на ней синяков, царапин. Она сказала, что у нее ничего не болит. Думаю: что же теперь с ней делать? Предложил отвезти в больницу — плачет, не хочет. Ухватилась за меня крепко, не отпускает. Тогда мы придумали оставить ее у соседки до приезда дедушки и бабушки (оказалось, что они уехали на рынок). Малышка согласилась.

У девочки — ни царапины, ее спаситель — в синяках

Удалось пообщаться со спасенной девочкой Дашей, а также ее дедушкой и бабушкой. Оказалось, что Даша приехала в Желтые Воды из села Кировоградской области. Будучи ребенком весьма юрким и непоседливым, она в родном селе неоднократно выбиралась из дома через форточку. В тот день дедушка и бабушка отлучились буквально на 40 минут, чтобы съездить на рынок, девочка обычно долго спала. Когда она проснулась, подошла к балкону, дверь которого была закрыта, поэтому открыла окно, прорвала на нем сетку...

Когда бабушка и дедушка вернулись, пришли в ужас: в квартире нет ребенка, окно открыто. Стали звонить в «скорую», в приемный покой. Но вскоре выяснилось, что девочка у соседей напротив.

Родные спасенной девочки просят через СМИ выразить большую искреннюю благодарность Валерию Владимировичу Давыдову, которого буквально Бог направил в этот роковой момент к месту ЧП. После случившегося у него еще две недели не сходили синяки с рук, появившиеся, когда он ловил ребенка. Героем себя он не считает и вообще не хотел, чтобы о нем писали в прессе. Встретиться с журналистами мы смогли его убедить только тем, что данная история может послужить уроком для других семей с детьми. Валерий Давыдов говорит, что сориентироваться в чрезвычайной ситуации, пожалуй, ему помог и жизненный, и производственный опыт, ведь оперативно разрешать неординарные ситуации ему приходилось неоднократно.

Хочется, чтобы полученная из этой статьи информация заставила задуматься всех родителей, бабушек и дедушек о безопасности. Ведь часто трагедии можно предотвратить, проявляя бдительность.

Елена КУБАРЕВА,
фото Михаила СТЕПАНЯНА

ПАМЯТКА ДЛЯ ВЗРОСЛЫХ

Основными правилами, если ребенок остается один дома, должны быть:

1.На видном месте напишите телефоны, по которым он может быстро позвонить при необходимости (место вашей работы, мобильный, служба спасения «101», милиция «102», скорая помощь «103», соседи).

2.Постоянно повторяйте правила безопасности, устраивайте маленькие экзамены, разбирайте ошибки.

3.Сами неукоснительно выполняйте правила безопасности. Будьте примером.

4.Уберите все предметы, которыми он может пораниться.

5.Проверьте, не оставили ли вы включенными воду или газ, выключены ли электронагревательные приборы.

6.Не оставляйте на видных местах таблетки и другие лекарства.

7.Отправляясь из дома, убирайте режущие предметы и спички, зажигалки.

8.Научите правильно обращаться с телевизором, компьютером и электрочайником.

9.Объясните, что лазить в электрические розетки запрещено, а тем более засовывать в них посторонние предметы.

Гордитесь успехами своих детей, а главное счастье родителей — всегда видеть их здоровыми и улыбающимися. А вашим детям пожелаем крепкого здоровья, успехов, радостного, содержательного и безопасного отдыха во время летних каникул.

Атомник України

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України

Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Шота Руставелі, 39/41 оф. 814, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор Микола ПЕТРИЧЕНКО

Телефон/факс: (044) 496-52-98

E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com

Газета виходить щотижня

Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор

Редакція листується з читачами лише на сторінках газети

При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію КВ №4480 від 21.08.2000 року

Газета віддрукована у ПП «Трейд інформ»: м. Київ, вул. Новозабарська, 2/6.

Тираж 5000

Ціна договірна